

man vil forlange, at den ene af de Direktører, Statsmagten vælger, skal være landbrugskyndig eller ikke. Jeg mener, som jeg nævnedes, at der bør være en landbrugskyndig Direktør, men man kan mene, at han ikke bør vælges af Statsmagten, men af Repræsentantskabet. Meget vel, det kan man gøre. Men jeg skal dog gøre de ærede Medlemmer, der have gjort sig til Talsmænd for denne Tanke, opmærksomme paa, at naar Valget af den landbrugskyndige Direktør i Lovforslaget og i den afsluttede Overenskomst er gaaet over til Statsmagten, saa er det ifølge et udtrykkeligt Forlangende fra Nationalbankens Ledelse, idet der fra den Side blev meget stærkt og afgørende gjort gældende, at naar Statsmagten forlangte to Direktører, skulde den udnævne den landbrugskyndige Direktør, for at Repræsentantskabet kunde staa frit overfor Valget af de tre Direktører efter de Hensyn og Interesser, som navnlig kunde antages at gøre sig gældende i Repræsentantskabet. Jeg tror derfor ogsaa, at dette Spørgsmaal om, hvem der skal udnævne den landbrugskyndige Direktør, slet ikke er saa let et Spørgsmaal at ændre ved, som det ved første Øjekast muligens kunde synes.

Nu sagde det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) i Anledning af, at det er bestemt, at Justitsministeren skal vælge den landbrugskyndige Direktør: Hvor skal han vide, hvem der er den rette landbrugskyndige? Ja, det kan altid være vanskeligt at finde, hvem der er den rette Mand i et saadant Tilfælde. Men hvorledes har det været muligt for Justitsministre tidligere at finde de kongevalgte Direktører, de valgte, og som jo ikke blot skulde være Jurister, men ogsaa Folk, der havde Forstand paa Bankvæsen? De ere blevne valgte, og der har hidtil, saa vidt mig bekendt, ikke været nogen Klage over, at det ikke har været dygtige Folk, der bleve valgte. Hvorfor skulde saa Justitsministeren, hvem det staa frit for at konferere med andre, deriblandt ogsaa med Landbrugsministeren, ikke være i Stand til at finde en landbrugskyndig Mand, der tilfulde vil kunne udfylde et saadant Hverv? — Som sagt: det er noget, man kan tale om, men efter hvad jeg hidtil i Forhandlingerne har set, antager jeg, at det vil være meget vanskeligt at faa Enighed med Nationalbanken om, at Repræsentantskabet af de 3 Direktører, det skal udnævne, skal vælge den landbrugskyndige. Dette at overlade Repræsentantskabet Valget af de 4 Direktører og Statsmagten

kun Valget af den ene, tror jeg, er noget, der, som Forholdene ligge for, vil være ganske ugørligt, bl. a. fordi det sikkert vilde møde afgjort Modstand fra det andet Tings Side, hvor der var Tanker oppe om, at man paa ingen Maade var kommen langt nok, ved at Statsmagten valgte to Direktører, men at Statsmagten ogsaa burde have Ret til at vælge en Del af Repræsentantskabet, der jo vælger de øvrige Direktører.

Naar der er fremført stærke Indvendinger mod Finansministerens Deltagelse i Fastsættelsen af Rente- og Diskontosatser, vilde der naturligvis være en Vej uden om dette, hvis man kunde enes om, at det ikke blev Finansministeren, men derimod de andre store Banker, som fik Andel i den nævnte Ansættelse. Men medens Nationalbanken har accepteret Forslaget, som det her foreligger, tror jeg rigtignok, at det vilde støde paa alvorlige Vanskeligheder at faa et Forslag som sidst omtalte accepteret. Og jeg skal tilføje, at naar Bestemmelsen i § 8 overhovedet er tagen med, er det, fordi det fra Finansministerens Side er gjort gældende, at det af Hensyn til Statens Operationer er af stor Interesse for den altid at kunne følge med i, hvorledes Rente- og Diskontosatserne blive herhjemme. Jeg skal gerne her sige lige ud, at der under det forrige Ministerium har været et Tilfælde, hvor Finansministeren følte sig brøstholden ved en bestemt Ansættelse af Diskontosatsen, som skete, uden at han havde faaet Anledning til at udtale sig derom, og selvfølgelig ogsaa uden at man fra Nationalbankens Side kunde vide noget som helst om, at den i det givne Moment vilde genere Finansministerens Operationer paa Statens Vegne. Jeg forstaaer ikke det ærede 3die Medlem for 8de Kreds, naar han talte om, at der ved Diskontoens Ansættelse kunde blive 4 Statsrepræsentanter mod 3 andre. Det kunde da højst hænde, at Stemmerne kom til at staa lige, og det kan endda kun blive Tilfældet, hvis man antager, at de to Direktører, som blive valgte af Statsmagten, til enhver Tid ville føle sig bundne til at gøre netop det, som Finansministeren bestemmer, uagtet deres Stilling jo er fuldkommen fri og uafhængig af ham.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) vilde have foretrukket en anden Beregningsmaade af Afgiften. Jeg skal derom sige, at inden vi havnede i den Beregningsmaade, som nu foreligger i Forslaget, har der været forhandlet op og ned og frem og tilbage, og jeg tror, at alle de